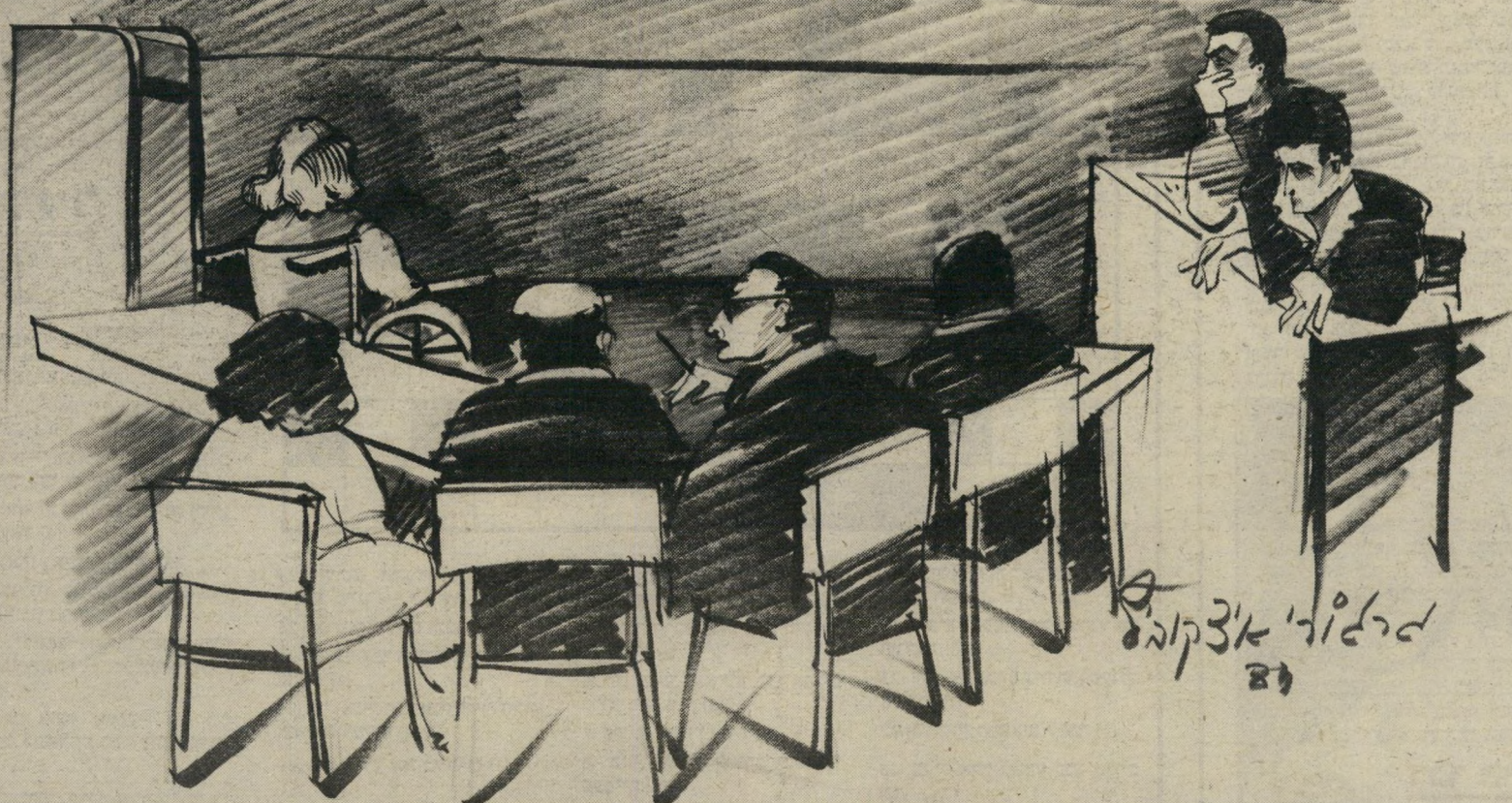

מישה סוזאן והשופטים

באולם בית-המשפט ישב לוי על ספסל הנאשמים. כשמימינו שוטר. לעיתים כיסה לוי את פניו בידו ולעיתים רשם על דף רשימות שונות. על כס המישפט יושבים (מימין

לשמאל): השופטת שרה סירוטה, משוחחת עם אב-בית-הדין השופט יעקב מלץ. לידם השופט יוסף גולדברג. בשורת עורכי-הדין. כשגבם לאולם, יושבים (מימין לשמאל): הסניגורית. עורכת-הדין נירה לידסקי ומתמחה. התובע עוזי שראטר ולידו המתמחה שלו.

של המישטרה. אך לוי לא נתפס מאז עושה כל מעשה פלילי. הוא נעצר, נחקר ומסר הרבה מאוד הודאות, שבהן סיפר הכל. הוא גם עשה שיחזור בדירתו, ומסר למישטרה את

המזרקים והאפטר-שייב שבהם השתמש. למרות שבמיכתבו להעולם הזה הוא טוען לחפותו מאשמת הריגתה של אילנה, לא טענה הסניגורית, נירה

לידסקי, כי הודאותיו אינן קבילות. התובע, עוזי שראטר, הביא כבר ביום הראשון למישפט את סוזאן, על כיסא גלגלים, כדי שהשופטים יתרשמו מ"מראה עיניהם.

לוי מסיים את מיכתבו בתיקוה: "אין לי כל צל של ספק שבית המשפט יטהר אותי. לא יכול להיות אחרת. אבל ריבון העולמים, מה עד אז?"

אילנה אלון

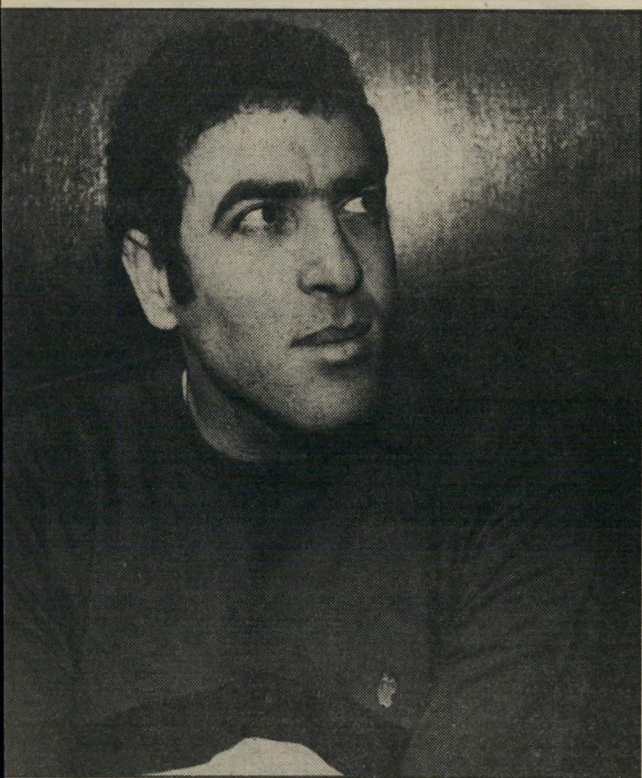

מסתתרת כאשר הבחינה סוזאן ב" צלמים מיהרה לכסות את פניה.

דבריה. הייתי בהלם, לא ידעתי מה עושים. הייתי נרגז מאוד על צורת הדיבור שלה, והרגשתי כמו אחד שנשחט, וכאשר יבש — נזרק". תגובתו המיידית של לוי היתה לצאת מהחדר, למצוא מזרק בחדר האחיות, למלא אותו בחומצה לניקוי אסלות ולהזליף את החומר על עינה של סוזאן.

"מה יהיה עד אז?"

ב אותו היום הועברה סוזאן לחדר שהיה בו גם האונה וגם הקלטה

על ספסל הנאשמים

לוי נראה רגוע ושלו על ספסל הנאשמים. גם כאשר סוזאן הגיעה לאולם בכסא גלגלים לא נע שריר בפניו. הוא לא ענה לקללות.

אמא של סוזאן

בני משפחתה של סוזאן היו איתה כל הזמן (בתמונה אמה ואחותה). גם אביה ואחיה היו באולם. בהפסקה התפרץ האח וצעק קללות כלפי הנאשם.

